

II

(Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk)

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 29 november 2000

om det statliga stöd som Italien planerar att genomföra till förmån för fem järn- och stålföretag inom EKSG

[delgivet med nr K(2000) 3933]

(Endast den italienska texten är giltig)

(Text av betydelse för EES)

(2001/323/EKSG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR FATTAT
DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska kol- och stålgemenskapen, särskilt artikel 4 c i detta,

med beaktande av avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, särskilt artikel 62.1 a jämförd med protokoll 14,

med beaktande av kommissionens beslut nr 2496/96/EKSG av den 18 december 1996 om gemenskapsregler för statligt stöd till stålindustrin (nedan kallat gemenskapsreglerna för stöd till stålindustrin) ⁽¹⁾,

efter att i enlighet med nämnda artiklar ha gett berörda parter tillfälle att yttra sig ⁽²⁾ och med beaktande av dessa synpunkter,

och av följande skäl:

I. Förfarande

- (1) Genom en skrivelse av den 27 september 1999 anmälde Italien till kommissionen fem stödprojekt för företag inom EKSG som avser dessa företags investeringar för att spara energi under åren 1986–1994. Medlemsstaterna har lämnat ytterligare upplysningar till kommissionen genom en skrivelse av den 23 november 1999 som ankom den 20 januari 2000.
- (2) Genom en skrivelse av den 13 mars 2000 underrättade kommissionen Italien om sitt beslut att inleda det förfarande som anges i artikel 6.5 i gemenskapsreglerna för stöd till stålindustrin avseende detta stöd.

- (3) Kommissionens beslut att inleda förfarandet har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* ⁽³⁾. Kommissionen har uppmanat berörda parter att inkomma med sina synpunkter på stödet i fråga.

- (4) Kommissionen har mottagit synpunkter från UK Steel Association och Förenade kungarikets ständiga representation vid Europeiska unionen. Den har översänt dessa synpunkter till Italien som givits tillfälle att bemöta dem. Dess kommentarer mottogs i en skrivelse av den 6 september 2000.

II. Detaljerad beskrivning av stödet

- (5) Stödet avser investeringar som gjorts av fem järn- och stålföretag inom EKSG från 1986 till 1994. De fem investeringarna kan sammanfattas kort enligt följande:

5.1 *Acciaierie e Ferriere Leali SpA*: Investeringarna avser ersättning av en befintlig oljeeldad värmnings- och normaliseringsugn med en ny naturgaseldad ugn som är försedd med takbrännare, högisolerad eldfast infodring och värmeåtervinning från rökgaserna för förvärmning av förbränningsluften. De totala investeringskostnaderna uppgår till 1,44 miljarder italienska lire (0,745 miljoner euro) och det föreslagna stödet uppgår till 273 miljoner lire (0,141 miljoner euro). Stödnivån motsvarar 19 %. Investeringarna genomfördes 1986 och företaget ansökte om stöd 1992.

⁽¹⁾ EGT L 338, 28.12.1996, s. 42.

⁽²⁾ EGT C 148, 27.5.2000, s. 10.

⁽³⁾ Se fotnot 2.

5.2 *Acciaierie e Ferriere Beltrame, Vicenza SpA*: Investeringarna avser uppförande av en ny stränggjutningsanläggning bredvid och parallellt med den befintliga anläggningen som skall fortsätta att användas för halvfabrikat till gruppens andra anläggningar. Den nya stränggjutningsanläggningen har projekterats och byggts med avseende på varmchargering av ämnena i värmningsugnen i verkets profilvalsverk. Dessutom lämpar den sig för att producera specialsektioner för valsning av bredkantade I-järn med förbättrat materialutbyte jämfört med före investeringen. Den totala investeringskostnaden uppgår till 10,23 miljarder lire (5,3 miljoner euro) och det föreslagna stödet uppgår till 1,8 miljarder lire (0,93 miljoner euro). Stödnivån motsvarar 18 %. Investeringarna gjordes 1991 och företaget lämnade in en ansökan om stöd 1992.

5.3 *Acciaierie e Ferriere Beltrame, S. Giorgio Nogaro SpA*: Investeringarna gäller ersättning av en oljeeldad genomskjutningsugn med en ny naturgaseldad ugn med insättning av ämnena från sidan och som återvinner avgasvärmen för att förvärma förbränningsluften till 400–450 %. Investeringarna inbegriper även tillsatsutrustning till grovvalsverket, till exempel fasta och vibrerande rullbord före och efter valsverket samt en matare. De totala kostnaderna uppgår till 2,3 miljarder lire (1,2 miljoner euro) och det föreslagna stödet uppgår till 450 miljoner lire (0,23 miljoner euro). Stödnivån motsvarar 20 %. Investeringarna gjordes 1989 och företaget lämnade in en ansökan om stöd 1992.

5.4 *Lucchini, Mura SpA*: Investeringarna avser ersättning av två befintliga oljeeldade ugnar med en ny gaseldad ugn med brännare (strålningstuber), högeffektiv automatisering och kontroll, återvinning av avgasvärme för förvärmning av förbränningsluften till hög temperatur samt eldfast infodring av keramiska fibrer. Den totala investeringskostnaden uppgår till 5,5 miljarder lire (2,8 miljoner euro) och det föreslagna stödet uppgår till 930 miljoner lire (0,48 miljoner euro). Stödnivån motsvarar 17 %. Investeringarna gjordes 1990 och företaget ansökte om stöd 1991.

5.5 *Lucchini, Lovere SpA*: Investeringarna avser omvandling av oljeeldade värmningsugnar för smidesämnen till naturgaseldade ugnar, ersättning av kontrollsystem på värmebehandlingsugnar, anskaffning av värmeisolerade huvar för transport av varma ämnen, ändring av den elektriska ugnens system för tippning och slaggdragning, automatisering av inblåsning av inerta gaser i skänken för vakuumbehandling samt ett system för kontinuerlig mätning av ämnen och kontroll av den slutliga skärningen. De totala investeringskostnaderna uppgår till 800 miljoner lire (0,41 miljoner euro) och det föreslagna

stödet till 100 miljoner lire (0,1 miljoner euro). Stödnivån motsvarar 23 %. Investeringarna gjordes 1994 och företaget ansökte om stöd 1992.

- (6) Nationell rättslig grund för stödet är lag 10/1991 med tillämpningsföreskrifter för den nationella energiplanen vad gäller rationell energianvändning.

III. Synpunkter från berörda parter

- (7) UK Steel Association och Förenade kungarikets ständiga representation vid Europeiska unionen har lämnat synpunkter till kommissionen där de hävdar att de italienska myndigheternas planerade stöd är oförenligt med reglerna för miljöstödet som anges i gemenskapsreglerna för stöd till stålindustrin. De framhåller att investeringarna avser nya anläggningar – vilket strider mot gemenskapslagstiftningen och inte har gjorts av miljömässiga, utan av ekonomiska skäl. UK Steel Association framhåller dessutom att den nya stränggjutningsanläggningen har installerats parallellt med den befintliga stränggjutningsanläggningen och lett till en ökning av produktionskapaciteten, vilket strider mot gemenskapslagstiftningen om stöd till miljöskydd.

IV. Kommentarer från Italien

- (8) I sina kommentarer bestrider Italien kommissionens antaganden i beslutet om att inleda förhandlet. I korthet framhåller de italienska myndigheterna följande:

8.1 När det gäller den rättsliga grund enligt vilken kommissionen bedömer stödet hävdar de italienska myndigheterna att kommissionen inte enbart skall grunda sig på tillämpliga regler, utan också skall beakta tolkningskriterier, uppgifter och information som finns tillgängliga när beslutet fattas.

8.2 Jämfört med den tidigare situationen leder investeringarna, med deras specifika utformning, både till energibesparingar och till en betydande minskning av förorenande utsläpp i atmosfären (svavel- och kväveoxider samt damm) samt till en avsevärd minskning av koldioxidutsläppen. De italienska myndigheterna bestrider att de skulle ha försummat att visa att investeringarna inte gjorts i form av allmänna investeringar, och hävdar att miljöeffekterna inte kommer i andra hand i förhållande till de ekonomiska intressena. Enligt de italienska myndigheterna bekräftades investeringarnas primära miljömål av industriministern och oberoende experter när ansökningarna om stöd granskades. Att det inte rör sig om allmänna investeringar som gjorts av ekonomiska skäl framgår dessutom av att skillnaderna mellan fördelarna i form av årliga produktionskostnader och investeringarna i vart och ett av de fem fallen är lägre än räntesatsen under perioden.

8.3 När det gäller kommissionens påstående att inget av de berörda företagen rimligtvis kunde förvänta sig att erhålla stöd, framhåller de italienska myndigheterna att det föreskrivs i de gemenskapsregler för statligt stöd till stålindustrin som gällde när ansökan om stöd lämnades in (både reglerna från 1989 och 1991) att företag var berättigade till stöd för skydd av miljön. Lag 10/1991 har rubriken "Tillämpningsföreskrifter för den nationella energiplanen vad gäller rationell energianvändning" och i artikel 1 föreskrivs att "energiförbrukningen skall bli mer förenlig med miljön". Av den anledningen drar de italienska myndigheterna slutsatsen att de berörda företagen vid den tidpunkten rimligtvis kunde förvänta sig att erhålla de begärda stödet på grundval av investeringarnas miljösyften. Att skillnaden mellan fördelarna i form av årliga produktionskostnader och investeringar för alla de fem projekten var lägre än räntesatsen under den aktuella perioden visade klart på investeringarnas miljösyften och att stödet är nödvändigt.

8.4 Företagen lämnade in ansökningarna om stöd för investeringarna (som gjorts från 1986 till 1994) 1991/1992 i enlighet med artikel 21 i lag 10/1991, en lag som godkändes av kommissionen den 31 juli 1991. Enligt artikeln är även företag som lämnat in ansökningar på grundval av tidigare gällande regler berättigade till stöd så länge som ansökningarna inte har beviljats eller avslagits. Stödet anmäldes först 1991 på grund av de komplicerade tillämpningsföreskrifterna och vissa ändringar i lagstiftningen.

8.5 När det gäller kommissionens farhågar för att stödet skall missbrukas om det godkänns och utbetalas, framhåller de italienska myndigheterna att företagen planerade investeringarna vid den aktuella tidpunkten med hänsyn till att man skulle erhålla det begärda stödet inom rimlig tid. Eftersom så ännu inte har skett, uppvisar räkenskaperna för de enskilda investeringarna alltjämt stora underskott, och dessa underskott kommer enbart att försvinna om stödet betalas ut. Stödet kommer dock att användas för avsett ändamål.

8.6 Kommissionens påstår att om det anmälda stödet skall bedömas mot bakgrund av gemenskapsreglerna för statligt stöd till stålindustrin är dess förenlighet med gemenskapsreglerna tveklöst. I detta

sammanhang framhåller de italienska myndigheterna följande:

8.6.1 När det gäller att inbegripa investeringarnas avskrivningar i beräkningen av fördelarna i form av produktionskostnader hänvisar de italienska myndigheterna återigen till normal bokföringssed för att beräkna produktionskostnader. Eftersom avskrivningar normalt ingår i produktionskostnaderna framhåller de italienska myndigheterna att dessa måste beaktas.

8.6.2 När det gäller den tidsperiod för vilken kostnadsfördelen beräknas angav de italienska myndigheterna att de har använt årliga avskrivningar som beräknats enligt gällande italienska regler. För de fem berörda investeringsprojekten ger den lagstadgade koefficienten följande tidsperioder under vilka fördelarna i form av produktionskostnader beräknas, det vill säga för fyra av projekten $100/15 = 6,67$ år och för ett projekt $100/17,5 = 5,71$ år.

(9) Som svar på synpunkterna från berörda parter framhåller de italienska myndigheterna att de fem projekten gällde ersättning eller installation av komponenter till produktionslinjer för stång och profiler i syfte att spara energi (med åtföljande miljöförbättringar) och inte några nya installationer. Dessa ersättningar eller installationer var nödvändiga för att undvika långa produktionsstillestånd (vilket skulle ha ökat de fasta kostnaderna) som skulle ha krävts för att anpassa de befintliga delarna efter energisparkraven. När det gäller synpunkterna på den ökande produktionskapaciteten vid Beltrame-anläggningen tillbakavisar Italien dessa, eftersom kapaciteten är beroende av de tre valsverken som inte har förändrats och som utgör flaskhalsen i systemet.

V. Bedömning av stödet

Rättslig grund

(10) Gemenskapsreglerna för stöd till stålindustrin är rättslig grund för bedömning av allt stöd till järn- och stål företag som anmälts till kommissionen från januari 1997 till december 2001. Enligt artikel 3 i gemenskapsreglerna för stöd till stålindustrin kan järn- och stålföretag erhålla investeringsstöd i syfte att förbättra miljöskyddet. Tillämpliga regler och villkor anges i bilagan till gemenskapsreglerna för stöd till stålindustrin och gemenskapens riktlinjer för statligt stöd till miljöskydd⁽⁴⁾ (nedan kallade riktlinjerna för stöd till miljöskydd).

⁽⁴⁾ EGT C 72, 10.3.1994, s. 3.

- (11) Både i gemenskapsreglerna för stöd till stålindustrin och i riktlinjerna för stöd till miljöskydd anges att stöd bara kan beviljas om de är nödvändiga för att uppnå målsättningen med ett ökat miljöskydd. I detta sammanhang måste investeringsstöd som beviljats ett visst företag motivera företaget att göra investeringar för att skydda miljön. Följande två olika fall avses: Det första fallet gäller företag som inte skulle göra investeringar eftersom lagen inte kräver detta (högre standarder än vad som föreskrivs i gällande regler), men som tack vare det eventuella ekonomiska stödet beslutar att investera ändå. Det andra fallet är när investeringar har blivit nödvändiga på grund av att nya regler har börjat gälla och stödet fungerar som motiv för att göra investeringar utan dröjsmål. När det gäller det andra fallet anges i riktlinjerna för stöd till miljöskydd att "stöd bara kan beviljas för en begränsad period" ⁽⁵⁾.
- (12) Enligt riktlinjerna för stöd till miljöskydd är stöd som till synes är avsett för miljöskyddsåtgärder, men som i realiteten syftar till allmänna investeringar uteslutet från riktlinjernas tillämpningsområde. De stödberättigade kostnaderna måste begränsas strikt till de extra investeringskostnader som är nödvändiga för att uppnå miljöskydds målen.

- (13) När det gäller direktstöd till företag för avsevärda förbättringar av miljöskyddet måste investeraren enligt bilagan till gemenskapsreglerna för stöd till stålindustrin visa att man har fattat ett definitivt beslut att välja högre miljöskyddsnivåer som kräver ytterligare investeringar, det vill säga att det fanns en billigare lösning som redan den skulle ha uppfyllt miljölagstiftningens krav. I gemenskapsreglerna föreskrivs att alla fördelar i form av minskade produktionskostnader som härrör från dessa betydligt högre miljöskyddsnivåer kommer att dras av.

Granskning av de italienska myndigheternas kommentarer

- (14) För att stödet skall falla inom tillämpningsområdet för artikel 3 i gemenskapsreglerna för stöd till stålindustrin är det enligt ovanstående å ena sidan nödvändigt att stödet har en stimulerande effekt på de planerade investeringarna och å andra sidan att investeringarna görs för att förbättra miljöskyddet.
- (15) I det aktuella fallet har investeringarna gjorts och ansökningarna om stöd gjorts på grundval av gemenskapsreglerna för stöd till stålindustrin från 1985, 1989 och 1991 ⁽⁶⁾ som bara tillåter miljöstöd till investeringar som görs för att följa nya tvingande miljöregler. Italien har

aldrig hävdad att det är därför som företagen har gjort investeringarna. Trots att företagen var medvetna om att de inte var berättigade till stöd enligt det tillämpliga lagstiftningen gjorde företagen ändå ovannämnda investeringar. Möjligheten att erhålla stöd var alltså inte en avgörande faktor för deras beslut.

- (16) De italienska myndigheterna påpekar dock att de berörda företagen rimligtvis kunde förvänta sig de begärda stöden eftersom de gemenskapsregler för stöd till stålindustrin som gällde vid den tidpunkten medgav stöd till miljöändamål, i likhet med lag 10/1991. Det bör dock framhållas att man rimligtvis inte kan grunda sina förväntningar på en allmän princip i en rättsakt som medger stöd till miljöändamål om de särskilda bestämmelserna klart fastställer de omständigheter under vilka stöd beviljas, i synnerhet om investeringarna inte omfattas av reglerna.

- (17) De italienska myndigheterna försöker vidare motivera företagets förväntningar om stöd genom att åberopa dels de försenade ansökningarna om stöd, dels de italienska myndigheternas sena anmälan till kommissionen. Det är svårt att förstå hur dessa förseningar kan berättiga till förväntningar om stöd som inte hade kunnat uppstå utan dessa förseningar. Företagen kan inte påstå att de beslutade att göra investeringarna 1986–1994, eftersom de förväntade sig att dra nytta av stöd om grundade sig på regler som skulle träda i kraft 5–13 år efteråt. Bara om man skulle kunna tillämpa gamla regler på de berörda anmälningarna skulle det finnas skäl till att kontrollera om förseningarna var berättigade. De italienska myndigheterna har dock erkänt att stöd som anmälts 1999 bara kan bedömas på grundval av de aktuella gemenskapsreglerna för stöd till stålindustrin.

- (18) Italien anger dessutom att de fem företagen för räkenskaper över de enskilda investeringarna, att dessa fortfarande uppvisar underskott vad gäller de aktuella beloppen och enbart kommer att avslutas när ett beslut har fattats om stödet i fråga. Enligt de italienska myndigheterna styrker detta att om stödet betalas ut nu skulle det användas för det ändamål som det är beviljat för. Stöd till miljöskydd syftar till att järn- och stål företag skall stimuleras att uppnå en miljöskyddsnivå som överstiger den nivå som föreskrivs i gällande regler eller kunna tillämpa nya miljöregler snabbare. Det faktum att företagen uppvisar ett underskott från 1986–1994 med avseende på det begärda stödet utgör inget bevis på en sådan stimulerande effekt, utan är bara en bokföringsteknisk operation.

⁽⁵⁾ Riktlinjerna för stöd till miljöskydd, punkt 3.2.3.A, första stycket.
⁽⁶⁾ EGT L 340, 18.12.1985, s. 1, EGT L 38, 10.2.1989, s. 8 och EGT L 362, 31.12.1991, s. 57.

(19) Som visats ovan var stödet inte nödvändigt för att företagen skulle göra investeringarna och har alltså inte haft någon stimulerande effekt, vilket också är anledningen till att projekten inte omfattas av gemenskapsreglerna för stöd till stålindustrin. Ett annat villkor för att stödet skall omfattas av gemenskapsreglerna för stöd till stålindustrin är att investeringarnas syfte är att uppnå miljöskyddsnivåer som är betydligt högre än de nivåer som anges i gällande föreskrifter. Italien har inte visat att investeringarna hade beslutat att välja miljöskyddsnivåer som överstiger nivåerna i gällande föreskrifter. Inga uppgifter har lämnats om att företagen minskat sina utsläpp under de tillåtna nivåerna tack vare investeringarna och i så fall hur mycket. Det enda syfte som investeringarna uppges ha haft är att minska energiförbrukningen, vilket råkade resultera i mindre utsläpp.

(20) De italienska myndigheterna hävdar att företagen investerade för att förbättra miljöskyddet och att stödet är nödvändigt därför att förhållandet mellan fördelarna i form av årliga produktionskostnader och investeringskostnader skulle ha varit lägre än räntesatsen vid den aktuella tidpunkten. Bortsett från om denna beräkning är riktig eller ej – vilket kommissionen ifrågasätter – är det faktum att en investering mer eller mindre finansierar sig själv under den skattemässiga avskrivningsperioden inget användbart kriterium för att avgöra skälen bakom en investering eller för att fastställa om stödet är nödvändigt för att uppnå en stimulerande effekt.

(21) Italien bestrider dessutom kommissionens antagande i beslutet om att inleda förfarandet, nämligen att stödet inte skulle uppfylla de enskilda villkoren i gemenskapsreglerna för stöd till stålindustrin för att miljöskyddsstöd skall godkännas. De italienska myndigheternas argument kan dock inte accepteras. Även om investeringarna skulle ha gjorts av miljöskäl och stödet därför skulle vara nödvändigt, är de planerade åtgärderna oförenliga med gemenskapens regelverk.

21.1 De italienska myndigheterna hävdar att beräkningen av kostnadsfördelen till följd av investeringarna har gjorts enligt god bokföringssed för beräkning av produktionskostnadsfaktorer. Kommissionen ifrågasätter inte beräkningen av produktionskostnadernas olika delar, men den kan inte acceptera att avskrivningarna för investeringarna inbegrips i beräkningen av den fördel som företaget erhåller genom investeringen. Enligt vad som angavs i beslutet om att inleda förfarandet motsvarar detta i praktiken en dubbelräkning av investeringskostnaden, varvid investeringen alltid kommer att vara stödberättigad som en del i kostnaderna. Målsättningen är tvärt emot att företaget

inte skall kunna utnyttja subventionerade investeringar för miljöskydd till sin egen fördel.

21.2 Italien framhåller även den tidsperiod under vilken företagen har dragit av kostnadsbesparingarna. Kommissionen håller dock inte med om att den skattemässiga avskrivningsperiod som använts av de italienska myndigheterna i det aktuella fallet gör det möjligt att utesluta alla ekonomiska fördelar. Italien tillhandahåller inga bevis i detta avseende, utan hänvisar endast till avskrivningsperiodens längd som Italien anser överensstämma med lagstiftningen. I enlighet med gemenskapsreglerna för stöd till stålindustrin skall alla ekonomiska fördelar dras av. Enligt kommissionen kan detta enbart ske om man beaktar utrustningens ekonomiska livslängd och, i det aktuella fallet, kan den skattemässiga avskrivningsperioden avgjort inte utnyttjas i stället för utrustningens livslängd. Om så vore fallet, skulle utrustningen till största delen vara föråldrad nu.

(22) Vad gäller de italienska myndigheternas svar på synpunkterna från berörda parter, särskilt från UK Steel Association om kapacitetssökningen, framhåller kommissionen att de italienska myndigheterna inte förnekar att de nya anläggningarna leder till att produktionskapaciteten ökar. Italien anser dock att endast företagets totala produktionskapacitet skall räknas och denna begränsas av valsverkens kapacitet som förblir oförändrad. Varken gemenskapens riktlinjer för statligt stöd till miljöskydd eller gemenskapsreglerna för stöd till stålindustrin hänvisar till företagets totala produktionskapacitet, utan enbart till den utrustning som skall ersättas. De stödberättigade investeringskostnaderna är enbart begränsade till utrustningens inledande kapacitet eftersom den nya utrustningen har en större produktionskapacitet.

Det anmälda stödets förenlighet

(23) I enlighet med vad som visats ovan har Italien inte under ärendets gång tillhandahållit några nya uppgifter som gör det möjligt för kommissionen att ändra sin bedömning av det anmälda stödet i förhållande till den bedömning som gjordes när beslutet om att inleda förfarandet fattades. Stödet faller inte inom tillämpningsområdet för gemenskapsreglerna för stöd till stålindustrin.

(24) Av ovanstående resonemang framgår att även om stödet bedömdes enligt gemenskapsreglerna för stöd till stålindustrin – vilket förutsätter att investeringarna är stödberättigade – har Italien inte visat att gemenskapsreglernas villkor, särskilt bilagans villkor, är uppfyllda.

(25) Det stöd till förmån för de fem järn- och stålföretagen som anmälts av Italien är alltså oförenlig med den gemensamma marknaden.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Det statliga stöd som Italien planerar att genomföra till förmån för järn- och stålföretagen Acciaierie e Ferriere Leali SpA, Acciaierie e Ferriere Beltrame, Vicenza SpA, acciaierie e Ferriere Beltrame, S. Giorgio Nogaro SpA, Lucchini, Mura SpA, och Lucchini, Lovere SpA som avser deras investeringar för att spara enligt från 1989 till 1994 till ett totalt belopp av 3,6 miljarder lire (1,9 miljoner euro) är förenligt med den gemensamma marknaden.

Detta stöd får därför inte genomföras.

Artikel 2

Italien skall inom två månader från delgivningen av detta beslut underrätta kommissionen om vilka åtgärder som har vidtagits för att följa upp beslutet.

Artikel 3

Detta beslut riktar sig till Republiken Italien.

Utfärdat i Bryssel den 29 november 2000.

På kommissionens vägnar

Mario MONTI

Ledamot av kommissionen